

telsen af tilladelsen, herunder krav om størrelsen af den årlige indvinding og bortfald af tilladelsen, såfremt den ikke benyttes inden for et fastsat tidsrum. Bestemmelsen vil også modvirke, at enkeltvirksomheder gennem opnåelse af indvindingstilladelser, som de ikke udnytter, skaber et monopol.

Ad § 21 b, stk. 1

Bestemmelsen giver miljøministeren hjemmel til i efterforsknings- og indvindingstilladelser at fastsætte, hvilket vederlag den, til hvem tilladelsen udstedes, skal betale til staten. Ved fastsættelsen af vederlaget kan indregnes bidrag til dækning af statens udgifter til kortlægning efter § 18, til gennemførelse af udbud efter § 20 og til udlægning og administration af områder efter § 22. Udformningen af de nærmere bestemmelser herom vil blive fastsat i tilladelsesbekendtgørelsen.

En tilladelse kan indeholde vilkår om indeksregulering af vederlaget. Det vil være tilfældet for de tilladelser, der er meddelt efter udbud og med en længerevarende indvindingsperiode. Herved deler tilladelsesindehaveren og staten risikoen for eventuelle markedsbetingede prisudsving. Det giver tilladelsesindehaveren større sikkerhed for de investeringer, der er foretaget, og det giver staten mulighed for at få andel i eventuelle ekstraordinære prisstigninger på råstofferne. Herved gøres kontraktsforholdet mellem staten og tilladelsesindehaveren mindre afhængig af tidspunktet for tilladelsen og tidspunktet for indvindingen af råstoffet.

Ad § 21 b, stk. 2

Vilkår om vederlag kan indgå i en tilladelse både i en udbudssituationen og ansøgningsituationen. I en tilladelse til indvinding til kystbeskyttelse, uanset om kystbeskyttelsen udføres på grundlag af en tilladelse fra Kystdirektoratet i henhold til lov om kystbeskyttelse eller udføres på grundlag af en aftale mellem Kystdirektoratet og andre offentlige myndigheder som en samfundsmæssig opgave, kan der ikke stilles vilkår om vederlag. Det samme gælder for indvinding til lovbestemte anlæg på søterritoriet. Lovforslaget medfører således ingen ændringer i forhold til de kystbeskyttelsesopgaver, som Kystdirektoratet deltager i.

Ad § 21 c

Tilladelsesbekendtgørelsen forventes udarbejdet 2007 med ikrafttræden i begyndelsen af 2008. Den nærmere tilrettelæggelse af såvel udbudsforretning som om vilkår og vederlag i godkendelser vil blive forhandlet med erhvervet og interesseorganisationer.

Indtil denne bekendtgørelse træder i kraft vil en »midlertidig« tilladelsesbekendtgørelse om meddelelse af tilladelser efter ansøgning blive udstedt i forlængelse af lovforslagets vedtagelse med henblik på, at de nye regler kan anvendes på ansøgninger om efterforsknings- og indvindingstilladelser umiddelbart efter lovens vedtagelse. Et udkast til den midlertidige tilladelsesbekendtgørelse vil ligeledes blive drøftet med erhvervet og interesseorganisationer. Den midlertidige tilladelsesbekendtgørelse skal blandt andet indeholde de kriterier, som skal ligge til grund for udformningen af en konkret tilladelse. Indtil tilladelsesbekendtgørelsen om udbud m.v. udstedes, vil der i tilladelserne ikke indgå vilkår om areal- og produktionsvederlag til staten, men derimod vilkår om mulighed for efterfølgende fastsættelse af vederlag for råstoffer efter udbudsbekendtgørelsens ikrafttræden.

Til nr. 12

Bestemmelsen foreslås ændret, således at det præciseres, at miljøministeren ved bekendtgørelse udlægger områder til råstofindvinding og i bekendtgørelsen fastsætter de nærmere regler for meddelelse af tilladelse til indvinding i disse områder, herunder fastsætter vilkår efter §§ 21-21c, jf. bemærkningerne til nr. 11.

Områderne udlægges som statslige indvindingsområder, hvorfra virksomhederne kan supplere deres forsyning med råstoffer i den fase, hvor virksomhederne udbygger de indvindingsområder, som erhvervet får udlagt ved udbud. De statslige indvindingsområder vil komme til at bestå af hovedparten af de områder, der i dag udgør de såkaldte konverteringsområder, hvor indvindingen af råstoffer har tilladelse til indvinding frem til den 1. januar 2010.

Efterhånden vil staten indskrænke antallet af statslige indvindingsområder til primært at skulle fungere som forsyningsområder til havne med lav sejldybde, de små øer, de mindre lokalsamfund og til mindre anlægsarbejder på kysten og kystbeskyttelse i de indre danske farvande.

Der vil ikke være en generel grænse for, hvor store mængder en virksomhed vil kunne træffe aftale med staten om at indvinde i et statsligt indvindingsområde. Det vil bero på den konkrete vurdering, der er foretaget for hvert enkelt område. De fleste af de kommende statslige indvindingsområder vil være de tidligere såkaldte konverteringsområder, og udgangspunktet for den indvinding, der kan ske fra disse områder, vil i første omgang være den konverteringsmængde, der blev lagt til grund for konverteringstilladelserne.